

3. Кремень В. Г. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура: монографія / за ред. В. Г. Кременя. Київ: Педагогічна думка, 2008. 472 с.

4. Тарнопольський О. Б. Методика викладання іноземних мов та їх аспектів у вищій школі: підручник / О. Б. Тарнопольський, М. Р. Кабанова. – Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2019. – 256 с.

2. Савченко О. Я. Дидактика початкової школи: підручник для студентів педагогічних факультетів. – К.: Генеза, 2002. – 368 с.

Малик В. М.

аспірант кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
Науковий керівник – доктор пед. наук, професор Фрицюк В. А.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ДОСЛІДЖЕННІ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ

Культурологічний підхід розробили та запропонували науковій спільноті такі дослідники, як: Марєєв В., Карпова Н., Коган Л., Кукуєв О., Хоронко Л., Щипанкіна К. та ін. Цей підхід передбачає оцінку феномену культури шляхом розуміння й пояснення людини, її світосприйняття та обраного способу життя. Людина виступає суб'єктом культури, поєднуючи в собі її свідомість, самосвідомість, духовність, мораль та творчість в «ієрархічному зв'язку» як грані цілісної культурної особистості. Зазначений підхід виражається в тому, що досліджувані явища мають достатньо відображати нематеріальну культуру того часу, ядром якого є їх ідеї, що пов'язані із культурно доцільним розвитком та гуманізацією як кожної людини окремо так і суспільства загалом.

Варто наголосити, що культурологічний підхід – це насамперед принципова гуманістична позиція, яка визнає людину суб'єктом культури, її головним діячем та творцем. Він зосереджує увагу на людині як культурному суб'єкті, що може поєднувати всі «старі» значення культури і водночас впроваджувати нові. Культурологічний підхід, на думку науковців, є спробою переоцінки та подолання сформованих соціокультурних протиріч, синтезу понять, цілісного погляду на світ крізь призму культури [5].

Такий підхід у дослідженні проблем педагогічної освіти являє собою сукупність теоретико-методологічних положень та організаційно-педагогічних заходів, які мають на меті створити передумови для засвоєння майбутнім педагогом змісту педагогічної культури. З культурологічної точки зору освіта особистості є соціокультурним інститутом, спрямованим на реалізацію гуманітарної, культуротрансляційної, культуротворчої функцій культури як чинника загально – й професійно-культурного розвитку особистості.

Крім того, культурологічний підхід є загальнонауковим методом дослідження, що передбачає трактування об'єкта як культурного явища або процесу. Це методологічна позиція, що розкриває єдність аксіологічного, діяльнісного та індивідуально-творчого аспектів культури й розглядає людину як основного її суб'єкта.

Отже одним з головних методологічних підходів дослідження комунікативної культури є культурологічний підхід, згідно з яким, комунікативна культура особистості – це позиція особистості, що проявляється у необхідності взаємодії з іншими суб'єктами й здатності підтримувати з ними комунікацію.

ЛІТЕРАТУРА

1. Глейліх О. О. Комунікативна культура як компонент педагогічної культури викладача вищого навчального закладу. Психолінгвістика. 2012. Вип. 9. С. 38-42.
URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/psling> (дата звернення: 07.04.2022).

2. Комунікативна культура педагога вищої школи як головний аспект педагогічного спілкування. : веб-сайт. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/20252/1/Basjuk1.pdf> (дата звернення: 07.04.2022).

3. Комунікативна функція культури: що це таке? : веб-сайт. URL: <https://bigbro.com.ua/komunikativna-funktsiya-kulturi-shho-tse-take/> (дата звернення: 07.04.2022).

4. Особливості комунікативної культури студентів вищих навчальних закладів України. : веб-сайт.

URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/12155/1/%D0%9A%D0%BE%D0%B7%D0%B0%D0%BA%20%D0%A2.%20%D0%91.%20%D0%9E%D1%81%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%20%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%B2%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D0%BA%D1%83%D0%BB%D1%8C%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B8%20%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%96%D0%B2.pdf> (дата звернення: 07.04.2022).

5. Татаріна, І. О. Формування іншомовної комунікативної культури майбутніх учителів засобом педагогічної риторики: дис. ... канд. пед. наук / Південноукр. держ. пед. ун-т. ім. К. Д. Ушинського. Одеса, 2005. С. 11-85.

Малишева А. А.

група 341

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Козлова В. В.

ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНОГО ПІСЕННОГО ДИСКУРСУ

Існує безліч робіт, присвячених теорії дискурсу (В. І. Карасік, М. Л. Макаров, Ю. Є. Прохоров), але не так багато сказано про один з його видів: пісенний дискурс. Пісня, як і музика загалом, відіграє важливу роль у житті всього суспільства, проте найбільшу популярність вона має серед молоді, яка у свою чергу в наші дні є часом наймобільнішим шаром суспільства, що робить обмін інформацією та культурою набагато динамічною. Інформаційні технології, що постійно розвиваються, дозволяють зробити цей обмін ще швидше [4].

Н. Д. Арутюнова надала таке визначення дискурсу: «зв'язний текст разом із екстралінгвістичними чинниками; це мова, "занурена в життя"» [1].

Оскільки аналіз дискурсу це міждисциплінарна галузь знань, що перебуває на перетині лінгвістики, етнографії, соціології, стилістики, з психології та філософії, то термін «дискурс» очевидно, має різні інтерпретації. Відповідно до професора Амстердамського університету Т. А. ван Дейку, «дискурс є складною єдністю мовної форми, значення та дії, яка могла б бути найкраще охарактеризована за допомогою комунікативної події або комунікативного акту» [2, с. 121-122].

Пісня має великий вплив на людей своєю мелодією, текстами та ритмом, тому важливість музики у нашому житті не можна недооцінювати. Пісні певного періоду відображають унікальні соціальні стереотипи емоцій, переживання, житті цінності та природу людини у певний період суспільства. Пісня, як із один варіантів тексту, найбільш конкретно втілює властивості тексту традиційних текстів. У порівнянні з традиційними поетичними текстами цей тип тексту має унікальну оригінальність. Порівняно з традиційною поезією, однією з характеристик пісні є використання цікавої лексики, скорочень, нових звуків та звукових збігів.

Процес виконання пісень і музичних творів є комунікативним актом. Вербальні та невербальні елементи утворюють у ході діяльності цілісну зв'язний твір і водночас формують комунікативний ефект. Це означає, що між виконавцем та слухачем є своєрідний зв'язок, який може впливати на принципи, емоції та навіть поведінку другого.